

seende til fremgangsmåden ved voldgifts-proceduren med henblik på at lette yderligere overvejelser inden for De Forenede Nationer med hensyn til spørgsmålet på et passende tidspunkt.

Der forelå for udvalget to yderligere resolutionsforslag, som ikke kom til afstemning efter vedtagelsen af det græske forslag, der havde tidsprioritet.

Det ene forslag, fremsat af Tyrkiet, gik navnlig ud på at tage folkeretskommissionens arbejde på det pågældende område til efterretning og med henblik på spørgsmålets behandling på en senere plenarforsamling at anmode generalsekretæren om at ville udarbejde en ny rapport om sagen, bl. a. på basis af sådanne erfaringer på området, som stater, der måtte have anvendt de af folkeretskommissionen anbefalede regler, måtte have gjort.

Det andet forslag, fremsat af Ceylon, Iran, Irak, Peru, Polen og Rumænien, gik i hovedsagen ud på, at de udarbejdede regler skulle bringes til regeringernes kendskab som et bidrag fra folkeretskommissionen til studium af voldgiftsprocedurespørgsmålet (altså ikke til eventuel anvendelse), hvorhos generalsekretæren skulle anmodes om på et passende tidspunkt at forelægge sådanne bemærkninger, som regeringerne måtte ønske at fremsætte med hensyn til spørgsmålets eventuelle behandling på fremtidige møder af plenarforsamlingen.

Stemmerne for det græske forslag i 6. udvalg var: 39 for, 19 imod, medens 13 stater afholdt sig fra at stemme. Blandt de lande, der stemte for forslaget, var Danmark, Finland, Norge, Sverige, Holland, USA og Storbritannien. Blandt de lande, der stemte imod, var bl. a. østblokken.

Resolutionsforslaget blev den 14. november bekræftet af plenarforsamlingen med 46 stemmer for (heriblandt de nordiske lande), 17 imod, medens 11 stater afholdt sig fra at stemme.

4. Undersøgelse af historiske farvandes retsstilling.

(Dagsordenens punkt 58).

Efter en kort debat i plenarforsamlingens 6. udvalg angående spørgsmålet om ønskeligheden af, at der foretages en undersøgelse af historiske farvandes, herunder historiske bugters, retsstilling, vedtog udvalget den

6. december 1958 at indstille til plenarforsamlingen, at spørgsmålet udskydes til behandling på De Forenede Nationers 14. plenarforsamling. Denne beslutning blev enstemmigt bekræftet af plenarforsamlingen den 10. s. m., idet dog Thailand tilkendegav, at det ikke havde deltaget i afstemningen.

5. Spørgsmålet om at indkalde en ny konference under De Forenede Nationer om retsordenen på havet.

(Dagsordenens punkt 59).

I tiden fra den 24. februar til den 27. april 1958 afholdtes der i Genève efter indbydelse fra De Forenede Nationer en international konference vedrørende retsordenen på havet. I konferencen deltog i alt 86 lande, og forhandlingerne resulterede i, at der bl. a. blev vedtaget fire betydningsfulde konventioner om retsordenen på havet.

Det lykkedes imidlertid ikke på Genèvekonferencen at nå frem til en løsning på de vigtige spørgsmål om udstrækningen af staternes sø- og fiskeriterritorium. I denne situation vedtoges det på konferencens sidste dag at henstille til FN's 13. plenarforsamling at undersøge, hvorvidt det ville være hensigtsmæssigt at indkalde en ny international konference til fortsat behandling af de spørgsmål, som ikke var blevet afgjort af den afsluttede konference.

Spørgsmålet om indkaldelse af en ny international konference behandledes på 13. plenarforsamling af 6. udvalg i tiden 17. november—5. december 1958. Ved mødernes begyndelse forelå et af 11 lande, Australien, Frankrig, Grækenland, Honduras, Italien, Liberia, Nicaragua, Malaya, Thailand, Storbritannien og USA, fremsat resolutionsforslag, der i sin operative del bestemte, at der i juli eller august 1959 skulle indkaldes en ny international konference med det formål at overveje spørgsmålene om søterritoriets bredde og fiskerigrænser. Af Chile, Ecuador, El Salvador, Indien, Irak, Mexico og Venezuela fremsattes et ændringsforslag, ifølge hvilket spørgsmålene om søterritoriets bredde og fiskerigrænser skulle optages til behandling på De Forenede Nationers 14. plenarforsamling i 1959 (og ikke på en særlig konference). Ifølge ændringsforslaget skulle 14. plenarforsamling træffe afgørelse om den nødvendige procedure for at nå til en aftale om